॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಇಪ್ಪತ್ತಾರು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಭೂತಭೌತಿಕ ವಿಷಯ ಜಾತಗಳೆಲ್ಲ । ನಿಜಾಂತರ್ಗತವಾಗಿದೆ ಈ ಅಖಿಲ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲ ।
ದರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ವಾದ ನಗರದಂತಿಲ್ಲ । ಮಾಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾಯಕವಿದು॥ 1

ವಾಸ್ತವದಲಿ ಇದು ಅನುದ್ಭೂತ । ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪದಲಿ ಅನುಸ್ಯೂತ ।
ಅದು ಈ ವಿಶ್ವ ಸ್ವರೂಪದಲಿ ಸ್ಥಿತಿ । ಚರಾಚರಾವು ಉದ್ಭುತರಾದಂತೆ ಕಾಣುವುದು ॥ 2

ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವದೆಲ್ಲ । ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅದು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ।
ವಾಸನಾಮಯ ನಿದ್ರೆಯಲಿ ಕಾಣಿಸುವುದೆಲ್ಲ । ಎಚ್ಚರಾದಾಗ ಅದು ನಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು ॥ 3

ಜಾಗೃತವಸ್ಥೆಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು । ಆಗ ಸ್ವಪ್ನ ಪ್ರಪಂಚವು ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದು ।
ಅದ್ವಯಾನಂದ ಪ್ರಕಾಶ ಹೊಳೆಯುವುದು । ಸದ್ಗುರುವಿನ ಮಹಾವಾಕ್ಯದಿಂದಾಗಿ ॥ 4

ವಿಶ್ವದ ಸತ್ತೆಯು ಸ್ಫುರಣ ಹೊಂದುವುದು । ಅದರ ಅನ್ಯ ನಿರಪೇಕ್ಷ ಅಧಿಷ್ಠಾನವು ।
ಪ್ರಸನ್ನವಾದಾಗ ಆ ಗುರಾತ್ಮವು । ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಣವಿದು ಆಗಲೇ ॥ 5

ಸ್ವಪ್ರಕಾಶ ಸದಾತ್ಮಕವಾದ । ತಿಳಿ ಇದೆಲ್ಲ ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವೆಂಬದ ।
ವಿಶ್ವವು ಭೂತ ಭೌತಿಕವಾದ । ಮಾಯೆಯ ಲೀಲಾ ವಿನೋದವಿದು ॥ 6

ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ತಂಭದವರೆಗೆ । ಭೂತ ಭೌತಿಕವೆಲ್ಲ ಕಲ್ಪನೆಯದಿರುವಾಗ್ಯೆ ।
ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಿದೆ ಈ ಜಗವು ಹೀಗೆ । ಮಾಯಾ ವಿಜೃಂಭಿತ ಮಾತ್ರವಿದು ॥ 7

ಸರ್ಪ-ಮಾಲಾ-ಧಾರಾ-ದಂಡ । ಹಗ್ಗವೆಂದು ತಿಳಿವುದು ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನದಿಂದ ।
ಹಾಗೆ ಜಗತಸಾರವೆಲ್ಲವಿದ್ದ । ಸ್ವರೂಪದಲಿದಕೆ ಸ್ಥಳವಿರುವುದಿಲ್ಲ (ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ) ॥ 8

ಈ ದೃಶ್ಯಜಾತವಾದದ್ದೆಲ್ಲ ಮಾಯಾಮಯ । ತತ್ವಜ್ಞಾನದಿಂದದರದಾಗುವದು ಲಯ ।
ಬಂದಾಗ ಗುರುವಾಕ್ಯ ಪ್ರಬೋಧ ಸಮಯ । ಇದೆಲ್ಲದರರಿವಾಗುವುದು ॥ 9

ತೃತೀಯ ಪುರುಷ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ । "ಗುಣಾತಿ" ರೂಪಾರ್ಥವ ತರಲು ಮನದಲಿ ।
ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ತತ್ತ್ವೋಪದೇಶ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ । ಗುರು ಒಬ್ಬನೇ ಸಮರ್ಥನು ಸಮಸ್ತದಲ್ಲಿ ॥ 10

ಅದಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಾ ಬಾಬಾರನು । ಅಂತರಾಸಕ್ತ ಮಾಡಿರಿ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ।
ಇತ್ತು ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯ ವಿವೇಕವನು । ವೈರಾಗ್ಯರತನನ್ನಾಗಿಸಿರಿ ॥ 11

ನಾನಿರುವೆ ಎಂದಿಗೂ ಅವಿವೇಕಿ ಮೂಢ । ಇರುವೆ ಅವಿದ್ಯಾ ವ್ಯವಧಾನ ನಿಗೂಢ ।
ಬುದ್ಧಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಕುತರ್ಕಾರೂಢ । ಅದರಿಂದಲೀ ಗೂಢ ಬಿದ್ದಿದೆನಗೆ ॥ 12

ಗುರು ವೇದಾಂತ ವಚನಗಳಂತೆ । ನಡೆಸು ಅವು ಆವುಗಳಲಿ ಭರವಸೆ ಇರುವಂತೆ ।
ಮನವನಿರಿಸಲಿ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ । ಅಲ್ಲಿ ನಿಜಬೋಧದ ಬಿಂಬ ಬೆಳಗಲಿ ॥ 13

ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರೇ ಮತ್ತು । ಮೂಡಿಸಿರಿ ಈ ಜ್ಞಾನದ ಅನರ್ಥತೆ ।
ಅನುಭವವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡಿದರಾಯಿತೆ । ಅದರಿಂದೇನು ಪರಮಾರ್ಥ ಸಾಧಿಸೀತು ॥ 14

ಬಾಬಾ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವ ಹೀಗಿರಬೇಕು । ಅದರಿಂದ ಸ್ವತಃ ಈ ಜ್ಞಾನವ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ।
ಸಹಜ ಸಾಯುಜ್ಯ ಪದ ಪಡೆಯಬೇಕು । ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ ಈ ದಾನವೀಯಬೇಕು ॥ 15

ಅದಕೇ ದೇವಾ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿ ಕೇಳಿಲ್ಲಿ । ಅರ್ಪಿಸುವೆ ದೇಹಾಹಂತೆಯ ಚರಣದಲಿ ।
ನನ್ನ ತನವೆಂಬುವುದೇ ಇರದಾಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ । ನೀನೇ ಎಲ್ಲವನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ॥ 16

ತೆಗೆದುಕೋ ನನ್ನ ದೇಹಾಭಿಮಾನ । ಬೇಡ ಸುಖದುಃಖಗಳ ಜ್ಞಾನ ।
ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಅಲುಗಿಸು ನಿಜಸೂತ್ರವನ । ಅದರಿಂದ ಮನ್ಮನವ ಸ್ಥಿರವಾಗಿಸು ॥ 17

ಇಲ್ಲವೇ ಈ ನನ್ನ ನನ್ನತನವನ್ನು । ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗುನೀನೇ ನೀನು ।
ತೆಗೆದುಕೋ ಸುಖದುಃಖಗಳ ಭೋಗಿಸುವುದನ್ನು । ಅದರ ಚಿಂತೆ ಇನಿತೂ ಬೇಡೆನಗೆ ॥18

ಜಯ ಜಯ ಹೇ ಪೂರ್ಣಕಾಮಾ । ಹುಟ್ಟಲಿ ನಿನ್ನ ಚರಣದಲಿ ಪ್ರೇಮಾ ।
ಈ ಚಂಚಲ ಮನಹೇ ಮಂಗಲಧಾಮಾ । ತವಚರಣದಿ ಉಪರಮೆ ಪಡೆಯಲಿ ॥ 19

ನೀನಿಲ್ಲದೇ ಇನ್ನಾರು । ಹಿತವಚನಗಳೆಮಗೆ ಹೇಳುವರು ।
ನಮ್ಮ ದುಃಖ ನಿವಾರಿಸುವರು । ಮನಕೆ ಶಾಂತಿ ನೀಡುವರು ॥ 20

ಶಿರಡಿಯ ಸುದ್ವೈವವಿತ್ತೆಂದು । ಬಾಬಾ ತಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ।
ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸ್ತವ ಮಾಡಿದ್ದು । ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರತ್ವ ತಂದಿರಿ ॥ 21

ಧನ್ಯ ಶಿರಡಿಯ ಸುಕೃತವೆಂದು । ಈ ಸಾಯಿ ಕೃಪಾವಂತ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ।
ನಿಜವಾಸ್ತವದಿಂದಲಂಕರಿಸಿದ್ದು । ಆ ಸ್ಥಳದ ಭಾಗ್ಯ ಹಿರಿದೆಂದೇ ॥ 22

ನೀನೆ ನನಗೆ ಚೈತನ್ಯವೀಯುವವ । ನೀನೆ ನನ್ನ ವಾಚೆಯಲಿ ನುಡಿಯುವವ ।
ಹೀಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುವವ । ನಾನಾರು ಎಲ್ಲ ಮಾಡುಸುವ ನೀನು ।।23

ನಿತ್ಯ ಸಮಾಗಮ ನಿನ್ನದು । ಆಗಮ - ನಿಗಮ ಎಲ್ಲ ನನಗೆ ಅದು ।
ನಿತ್ಯ ನಿನ್ನ ಚರಿತ್ರ ಕೇಳುವುದು । ಅದುವೇ ನಮಗೆ ಪಾರಾಯಣ ।। 24

ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಬಿಡದೆ ನಿನ್ನ ನಾಮಾವರ್ತನ । ಅದುವೇ ನಮಗೆ ಕಥಾ ಕಿರ್ತನ ।
ಇದೇ ನಿತ್ಯಾನುಸಂಧಾನ । ಇದುವೆ ಸಮಾಧಾನವೆಮಗೆ ।। 25

ಬೇಕಿಲ್ಲ ನಮಗೆ ಅಂಥಾ ಸುಖ । ಯಾವುದರಿಂದಾಗುವೆವು ಭಜನವಿನ್ಮುಖ ।
ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಃ ಪತನ ಅಧಿಕ । ಪರಮಾರ್ಥಬಾಧಕವಿನ್ನಾಗುವುದಿದೆ ।। 26

ಆನಂದಾ ಶಿರವಿನ ಉಷ್ಣಾಜಲದಿ । ಪವಿತ್ರ ಚರಣಕ್ಷಾಲನ ಮಾಡಿ ।
ಶುದ್ಧ ಪ್ರೇಮದ ಚಂದನವ ತೀಡಿ । ಸಚ್ಛ್ರದ್ಧೆಯದೇ ತೊಡಿಗೆ ತೊಡಿಸುವಾ ।। 27

ಈ ಅಂತರಂಗ ಪೂಜಾ ವಿಧಾನ । ಇದರಿಂದ ಮಾಡಿ ಪೂಜೆಯನ ।
ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನನು ಸುಪ್ರಸನ್ನ । ಸುಖಸಂಪನ್ನವಾಗಿ ಮಾಡುವೆವು ।। 28

ಸಾತ್ವಿಕ ಅಷ್ಟು ಭಾವ -ಕಮಲ । ಅಷ್ಟದಲ ನಿರ್ಮಲ ।
ಮನಗೊಳಿಸಿ ಏಕಾಗ್ರ ಅವಿಕಲ । ಅರ್ಪಿಸಿ ನಿಜಫಲವ ಪಡೆಯುವೆವು ।। 29

ಭಾವಾರ್ಥದ ಬುಕ್ಕಿಟ್ಟು ಹಚ್ಚಿ ಹಣೆಗೆ । ದೃಢ ಭಕ್ತಿಯದೇ ಮಾಡಿಸರಿಗೆ ।
ತೊಡಿಸಿ ಅದನೇ ಕೊರಳಿಗೆ । ಅಲೌಕಿಕ ಆನಂದ ಉಪಭೋಗಿಸುವೆವು ।। 30

ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ರತ್ನಾಲಂಕಾರಗಳನ । ನಿವಾಳಿಸುವೆವೆಲ್ಲವನ ।
ಪಂಚಪ್ರಾಣಗಳ ಚಾಮರಾಂದೋಲನ । ಛತ್ರಗಳು ತಾಪ ನಿವಾರಣಕೆಂದು ।। 31

ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾನಂದ ಪೂಜೆಯನ । ಅಷ್ಟಾಂಗ ಗಂಧ - ಅರ್ಗಜೆಗಳನು ।
ಸಾಯಿ ರಾಜಾ ಪೂಜಿಸುವೆವು ನಿನ್ನ । ನಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಜನಕಾಗಿಯೆಂದು ।। 32

ಅಭೀಪ್ಸಿತಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧ್ಯರ್ಥ । ನಿತ್ಯ ಸ್ಮರಿಸುವೆವು "ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ" ।
ದೇ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಸಾಧಿಸಿ ಪರಮಾರ್ಥ । ನಿಜನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುವೆವು ।। 33

ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ಕಥನ । ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥದಯಾಘನ ।
ಮಾಡಲು ನಿಜಭಕ್ತ ಕಲ್ಯಾಣ । ಹೇಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತಿದ್ದರೆಂದು ।। 34

ಇನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ ನಿರೂಪಣ ಗುರು । ಪದದಲಿ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತರ ಸ್ಥಾಪನ ।
ಯಾವ ಬಗೆಯಲೆಂಬದನ । ಕಥೆಯ ರೂಪದಲಿ ಕೇಳಿರಿ ।। 35

ಗತಾಧ್ಯಾಯದ ಕೊನೆಯಲಿ ಹೇಳಿದ । ಭಕ್ತ ಪಂತರ ಕಥಾಮೃತದ ।
ಪಾನ ಮಾಡಿರಿ ಶ್ರವಣದಿಂದ । ತತ್ವವು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗುವುದು ॥ 36

ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ಅನುಭವ ತೋರಿದರು । ಹೇಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಂಜನವ ಹಾಕಿದರು ।
ಹೇಗೆ ಸ್ವಗುರು ಪದದಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು । ಮನ ತುಂಬೀತು ಅದರಿಂದ ॥ 37

ಒಮ್ಮೆ ಬಹಳ ಶ್ರಮವಹಿಸುತ । ಪಂತನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಭಕ್ತ ।
ಮಿತ್ರನೊಡಗೂಡಿ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗುತ । ಸಾಯಿ ದರ್ಶನೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ॥ 38

ಅವರು ಮೊದಲೇ ಅನುಗ್ರಹಿತರಿದ್ದು । ನಿಜಗುರು ಸ್ಥಿತರಿದ್ದು ।
ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡುವುದು । ಎಂದು ಮನದಲಿ ಶಂಕಿಸಿದರು ॥ 39

ಯಾರದಿರುವದು ಯೋಗವೆಂತು । ಅಕಲ್ಪಿತವಾಗಿ ಘಟಿಸುವದಂತು ।
ಸಾಯಿ ದರ್ಶನದ ಕಾಲ ಬಂತು । ಅಮೋಘ ಸುಖದಾಯಕವಾಯಿತು ॥ 40

ನಾವು ಒಂದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿದರೆ । ಈಶ್ವರೀಚ್ಛೆ ಇರುವುದು ಹೇಗೆ ।
ನಡೆಯದಾದರೂ ಅದೃಷ್ಟ ಒದಗಿದರೆ । ಎಂಬುದನು ಮನದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ ॥ 41

ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಮಾಡಿಗೊತ್ತು । ಅನೇಕರು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ।
ಉಗಿ ಬಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು । ಆನಂದದಿಂದ ನಡೆದರು ॥ 42

ಬಂಡಿ ಏರಿದಾಗ ಆಕಸ್ಮಾತ । ಪಂತರು ಅಲ್ಲಿದ್ದುದನು ಕಾಣುತ ।
ಅವರು ಹೊರಟಿರುವುದು ಶಿರಡಿಯತ್ತ । ಎಂಬುವುದು ಪಂತರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು ॥ 43

ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಪಂತರ ಸ್ನೇಹಿತರು । ಇದ್ದರವರಲ್ಲಿ ಬೀಗರು ಬಿಜ್ಜರು ।
ಹೋಗುವುದು ಪಂತರ ಮನದಲಿರದಿದ್ದರೂ । ಅವರ ಒತ್ತಾಯಕೊಳ್ಳಪಟ್ಟರು ॥ 44

ಮೊದಲು ಪಂತರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದು । ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ।
ತಿಕೀಟು ಕೊಂಡಿದ್ದರು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗಿನದ್ದ । ಆ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರ ಬದಲಾಯಿತು ॥ 45

ಸ್ನೇಹಿತರು ಬೀಗರು ಎಂದರವರಿಗೆ । ನಡೆಯಿರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಹೋಗುವ ಶಿರಡಿಗೆ ।
ಪಂತರು ಕೊಟ್ಟರು ಒಪ್ಪಿಗೆ । ಅವರ ಮನವಿರದೆ ಮಣಿದು ಒತ್ತಾಯಕೆ ॥ 46

ಪಂತರು ವಿರಾರಕ್ಕೆ ಇಳಿದರು । ಉಳಿದವರು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋದರು ।
ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ಕೈಗಡ ಹಣ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರು । ಪಂತರೂ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಬಂದರು ॥ 47

ಮಿತ್ರರ ಮಾತು ಮೀರಲಾಗದು । ಅದಕೆ ನಿಜಗುರುವಿನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ।
ಬಳಿಕ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದು । ಇಳಿದರೆಲ್ಲರೂ ಆನಂದದಿಂದ ॥ 48

ಎಲ್ಲರೂ ಹೋದರು ಮಶೀದಿಗೆ । ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಹನ್ನೊಂದರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ।
ಭಕ್ತರ ಗದ್ದಲ ನಡೆದಿತ್ತು ಪೂಜೆಗೆ । ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ॥ 49

ಬಾಬಾರ ರೂಪವನು ಕಂಡು । ಎಲ್ಲರೂ ಆನಂದದಿಂದ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿದ್ದರೂ ।
ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಂತರಿಗೆ ಮೂರ್ಛೆಬಂದು । ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರು ॥ 50

ದೇಹ ವಿಕಲವಾಯಿತು । ಪೂರ್ತಿ ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿತು ।
ಜೊತೆಯವರಿಗೆ ಚಿಂತೆಯಾಯಿತು । ಮನದಿ ವ್ಯಗ್ರರಾದರು ॥ 51

ಜನರೆಲ್ಲರ ಸಹಾಯದಿಂದ । ಬಾಬಾರ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ।
ತಲೆಗೆ ನೀರು ಬಡಿಯುವುದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಎಚ್ಚರಾದರು ॥ 52

ಅವರು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು । ಗಡಬಡಿಸಿ ಕುಳಿತರು ಎದ್ದು ।
ಎನಿಸಿತು ನಿದ್ದೆಯಿಂದೆದ್ದು । ಈಗ ತಾನೇ ಕುಳಿತ ಹಾಗೆ ॥ 53

ಬಾಬಾ ಪೂರ್ಣ ಅಂತರ್ಜ್ಞಾನಿಗಳಿದ್ದು । ಅವರ ಗುರು ಪುತ್ರತೆಯ ತಿಳಿದು ।
ಅವರಿಗೆ ಅಭಯತೆಯ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಇತ್ತಿದ್ದು । ನಿಜಗುರು ಭಜನೆಯಲಿ ನಿಲಿಸಿದರು ॥ 54

ಬರಲಿ ಪ್ರಸಂಗ ಎಂಥದ್ದೂ । "ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನವ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬಾರದು ।
ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಶ್ಚಲರಾಗಿರುವುದು । ಅನನ್ಯವಾಗಿ ಏಕತ್ವವ ಕಾಣುತ" ॥ 55

ಪಂತರವರಿಗೆ ಗುರುತಿನರಿವಾಯಿತು । ನಿಜ ಗುರುವಿನ ನೆನಪಾಯಿತು ।
ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲುಳಿಯಿತು । ಸಾಯಿ ಬಾಬಾರ ದಯಾಳುತನ ॥ 56

ಹಾಗೇಯೇ ಒಬ್ಬ ಮುಂಬಾಪುರುಸ್ಥ । ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನೆಂಬ ಗ್ರಹಸ್ಥ ।
ಪುತ್ರನು ಅಪಸ್ಮಾರವ್ಯಥಾಗ್ರಸ್ತ । ಅದರಿಂದತಿ ತ್ರಸ್ತನಾಗಿದ್ದನು ॥ 57

ಆದರೂ ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳ ವೈದ್ಯರೆಲ್ಲ । ಆದರೆ ಉಪಾಯ ಒಂದರಿಂದೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ ।
ಮುಗಿದವು ಎನಿಸಿದಾಗ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲ । ಸಾಧು ಸಂತರ ಮಾರ್ಗ ಒಂದೇ ಉಳಿಯಿತು ॥ 58

ಸನ್ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ನೂರಾ ಹತ್ತು । ಆಗ ದಾಸಗಣೂರಿಂದ ಕೀರ್ತನೆ ನಡೆಯಿತು ।
ಸಾಯಿ ನಾಥರ ಕೀರ್ತಿಹರಡಿತು । ಶಿರಡಿಯ ಯಾತ್ರೆ, ಬೆಳೆಯಿತು ॥ 59

ಕುಗ್ರಾಮವಾದರೂ ಭಾಗ್ಯ ಹಿರಿದು । ಶಿರಡಿಯೇ ಪಂಢರ ಪುರವಾದದ್ದು ।
ಅಪರಂಪಾರ ಮಹಿಮೆ ಬೆಳೆದು । ಯಾತ್ರೇ ಅಪಾರ ನೆರೆಯಿತು ॥ 60

ರೋಗ ಪರಿಹರಿಸುವವರು ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ । ಅಥವಾ ಕೇವಲ ಹಸ್ತ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ।
ಇಲ್ಲವೇ ಕೇವಲ ಶುದ್ಧ ಕೃಪಾವಲೋಕನದಿಂದ । ಎಂಬನುಭವ ಬಂದಿತನೇಕರಿಗೆ ॥61

ಆಗಿ ಅನನ್ಯ ಶರಣಾಗತ । ಭಕ್ತನು ಕೃತಾಕಲ್ಯಾಣನಾಗುತ ।
ತಿಳಿದು ಎಲ್ಲರ ಮನೋಗತ । ಎಲ್ಲ ಮನೋರಥಗಳ ಪೂರೈಸುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 62

ಉದಿ ಧಾರಣದಿಂದ ಭೂತ ಬಿಡುವುದು । ಆಶೀರ್ವಚನದಿಂದ ಪೀಡೆ ಕಳೆಯುವುದು ।
ಕೃಪಾವಲೋಕನದಿದ ಬಾಧೆ ತಪ್ಪುವುದು । ಅದಕೆ ಜನರೋಡಿ ಬರುವರು ॥ 63

ಹೀಗೆ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲಿ । ದಾಸಗೊಣೂರ ಗ್ರಂಥಗಳಲಿ ।
ಕರ್ಣೋಪಕರ್ಣವಾಗಿ ಕೇಳುತಲಿ । ದರ್ಶನದಿ ಉತ್ಕಂಠೆ ಮೂಡಿತು ॥ 64

ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳ ಜೊತೆಗೂಡಿಕೊಂಡು । ಪರಿ ಪರಿಯ ಫಲಗಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ।
ಪೂರ್ವಾಜಿತ ಬಲದಿಂದ ದರ್ಶನಕೆಂದು । ಪಿತಳೆ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದರು ॥ 65

ಮಗುವನು ಚರಣದಲಿ ಹಾಕಿದರು । ತಾವೂ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿದರು ।
ಆದರೆ ಬಹಳ ಗೊಂದಲದಲಿ ಬಿದ್ದರು । ಅಲ್ಲೊಂದು ವಿಪರೀತ ನಡೆದದ್ದು ಕಂಡು ॥ 66

ಸಾಯಿಯೊಡನೆ ದೃಷ್ಟಿ ಕೂಡಿತು । ಮಗು ಆಗ ಎಚ್ಚರ ದಪ್ಪಿತು ।
ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸಿತು । ತಾಯಿ ತಂದೆ ಗಾಬರಿಯಾದರು ॥ 67

ಎಚ್ಚರವಿಲ್ಲದೆ ಭೂಮಿಗೆ ಬಿದ್ದು । ಬಾಯಲೆಲ್ಲ ಬುರುಗು ಬಂದಿತ್ತು ।
ತಾಯಿ ತಂದೆಯರಿಗೆ ಚಿಂತೆಯಾಯಿತು । ಇನ್ನೀ ದೈವಕ್ಕೇನು ಮಾಡಬೇಕು ॥ 68

ಉಸಿರು ನಿಂತು ಹೋದಂತೆನಿಸಿತು। ಬಾಯಿಂದ ಬುರುಗು ಬರುತಿತ್ತು ।
ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಬೆವೆತು ಹೋಯಿತು । ಜೀವದ ಆಶೆಯೇ ಇಲ್ಲದಾಯಿತು ॥ 69

ಅನೇಕ ಸಲ ಮೊದಲು ಮೂರ್ಛೆಹೀಗೆ । ಬಂದು ಹೋಗಿತ್ತು ಹುಡುಗನಿಗೆ ।
ಆದರೂ ಇಷ್ಟು ಸಮಯದವರೆಗೆ । ಅದೆಂದೂ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 70

ಹೀಗೆ 'ನಭೂತೋ ನಭವಿಷ್ಯತಿ' ।ತಂದಿತೀಗಿದು ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕ ಗತಿ ।
ನೋಡಿ ಆ ಮಗುವಿನ ಸ್ಥಿತಿ । ತಾಯಿಗೆ ದುಃಖ ತಡೆಯದಾಯಿತು ॥ 71

ಬಂದು ದೇತಕ್ಕೆ ನಡೆಯದಿರುವದೇನು । ಉಪಾಯವಾಯಿತೇನು ।
ಈ ಚರಣಗಳೇ ಘಾತುಕವಾದವೇನು । ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತಲ್ಲಾ ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ॥ 72

ಕಳ್ಳರ ಭಯದಿಂದ ಮನೆಯೊಳು ಹೋಗಲು । ಆ ಮನೆಯೇ ಮುರಿದು ಮೈಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ।
ಹಾಗಾಯಿತೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುದೆಂದಳು । ಆ ತಾಯಿ ಆಗ ದುಃಖದಿಂದ । 73

ವ್ಯಾಘ್ರವು ತಿಂದೀತೆಂದು ಆಕಳು । ಜೀವದಾಶೆಗೆ ಓಡುತಿರಲು ।
ಇದುರು ಕಟುಕನೊಬ್ಬ ಬರಲು । ಆದಂತಾಗಿದೆ ನಮ್ಮ ಗತಿ ॥ 74

ತಾಳಾಲಾರದೆ ಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಗೆ । ದಾರಿಕಾರ ಹೋದ ಗಿಡದ ನೆರಳಿಗೆ ।
ಆ ವೃಕ್ಷವೇ ಕಿತ್ತು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಹಾಗೆ । ಆಯಿತೀಗ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ॥ 75

ಭಾವವಿಟ್ಟು ದೇವರೆಂದು । ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗಲು ಪೂಜಿಸಲೆಂದು ।
ಗುಡಿಯೇ ಮೈ ಮೇಲೆ ಕಡಕೊಂಡು । ಬಿದ್ದ ಹಾಗಾಯಿತು ಈ ಪರಿ ॥ 76

ಬಾಬಾ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಇತ್ತರು ಅವರಿಗೆ । "ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮನಸಿಗೆ ।
ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರ ಬರುವದವನಿಗೆ । ಸದ್ಯ ಬಾಲಕನನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡ್ಹೋಗಿರಿ ॥ 77

ಹುಡುಗನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ ಮನೆಗೆ । ಕಳೆದಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ಘಳಿಗೆ ।
ಪ್ರಾಣ ಬರುವುದು ಆ ದೇಹದೊಳಗೆ । ಸುಮ್ಮನೆ ಅವಸರ ಪಡಬೇಡಿರಿ" ॥ 78

ಇರಲಿ ಅವರು, ಅದರಂತೆ ಮಾಡಲು । ಸತ್ಯವಾದವು ಬಾಬಾರ ಮಾತುಗಳು ।
ದೂರವಾದವಲ್ಲ ಕುತರ್ಕಗಳು । ಪಿತಳೆ ಸಕುಟುಂಬ ಆನಂದ ಬಟ್ಟರು ॥ 79

ಹುಡುಗನ ವಾಡೆಗೆ ಒಯ್ದಮೇಲೆ । ಎಚ್ಚರಾದ ತತ್ಕಾಲದಲೇ ।
ತಾಯಿ ತಂದೆಯರ ಚಿಂತೆ ದೂರಾಯಿತಾಗಲೇ । ಆನಂದ ಮನದಿ ಹಿಡಿಸದು ॥ 80

ಬಳಿಕ ಪಿತಳೆ ಸ್ತ್ರೀ ಸಹಿತ । ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುತ ।
ಆಗಿ ಅತಿ ವಿನೀತ । ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಿಪಾತ ಮಾಡಿದನು ॥ 81

ತಮ್ಮ ಪುತ್ರನೆದ್ದುದ ಕಂಡು । ಸಾಭಾರ ಮನದಲಿ ಮುದಗೊಂಡು ।
ಬಾಬಾರ ಕಾಲು ಒತ್ತುತ ಕುಳಿತಿದ್ದು । ಬಾಬಾ ನಗುಮೊಗದಿಕೇಳಿದವರಿಗೆ ॥ 82

ಆ ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪಗಳ ತೆರೆಗಳೇನಾದರೂ । ಶಾಂತವಾದುವೇ ಈಗಲಾದರೂ ।
ನಿಷ್ಠೆ ಇಟ್ಟು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿದ್ದವರು । ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ರಕ್ಷಣೆಯ ಪಡೆಯುವರು ॥ 83

ಪಿತಳೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಶ್ರೀಮಂತರು । ಮನೆತನದಿಂದಲೂ ಹೆಸರಾದವರು ।
ಮೇವಾ ಮಿಠಾಯಿಗಳ ಸೂರೆ ಮಾಡಿದರು । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಹಣ್ಣು ಹೂ ವೀಳ್ಯವನಿತ್ತರು ॥84

ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಬಹಳ ಸಾತ್ವಿಕ । ಶ್ರದ್ಧಾಂತ ಪ್ರೇಮಳ ಸಾತ್ವಿಕ ।
ಅನಿಮಿಷ ವಾಗಿ ಬಾಬಾರ ನೋಡುತ । ಕಂಬದ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತಿದ್ದರು ॥ 85

ನೋಡ ನೋಡುತ ನಯನ ಹನಿ ಗೂಡುವುದು । ಹೀಗೆ ಇದು ನಿತ್ಯವೂ ನಡೆಯುವುದು ।
ಅವಳ ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರೇಮ ಕಂಡು । ಬಾಬಾರೂ ಬಲು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 86

ದೇವರು ಹೇಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಸಂತರು । ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತ ಪರಾಧೀನರು ।
ಕೃಪಾವಂತರಾಗುವುರು । ಅನನ್ಯತೆಯಿಂದ ಭಜಿಸುವರಿಗೆ ॥ 87

ಹೀಗಿರಲು ಆ ಜನ ತಿರುಗಿ ಹೊರಟರು । ದರ್ಶನಕೆಂದು ಮಶೀದಿಗೆ ಬಂದರು ।
ಬಾಬರ ಅನುಜ್ಞೆ ಉದಿ ಪಡೆದರು । ಹೊರಡುವ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿದರು ॥ 88

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ತಮ್ಮ ಜೇಬಿನಿಂದ । ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ।
ಪಿತಳೆಯವರನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು । ಏನೆಂದು ಹೇಳಿದರದ ಕೇಳಿ ॥ 89

"ಬಾಪೂ ಹಿಂದೆ ನಾ ನಿನಗೆ ಎರಡನ್ನು । ಕೊಟ್ಟಿರುವೆ ತೆಗೆದುಕೊ ಈ ಮೂರನ್ನು ।
ಇಟ್ಟು ಮಾಡುತಿರಿದರ ಪೂಜೆಯನು । ಕೃತಕಲ್ಯಾಣನಾಗುವಿ ನೀ" ॥ 90

ಪಿತಳೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಿಡಿದು । ಆನಂದದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ।
ಅವರ ಚರಣ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಪ್ರಣಾಮಗೈದು । ಮಹಾರಾಜಾ ಕೃಪೆ ಇರಲೆಂದರು ॥ 91

ಮನದಲೆದ್ದಿತು ವಿಚಾರವೊಂದು । ಮೊದಲ ಸಲವೇ ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬಂದುದು ।
ಹೀಗಿರಲು ಬಾಬಾ ಎಂದುದು । ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗದು ॥ 92

ಬಾಬಾರ ಈ ಮೊದಲು ನೋಡದಿರುವಾಗ್ಯೆ । ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಹೇಗೆ ।
ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ ನನಗೆ । ಎಂದು ಪಿತಳೆ ವಿಸ್ಮಿತರಾದರು ॥ 93

ಇದರ ಪರಿಸ್ಫುಟತೆಯಾಗುವದು ಹೇಗೆ । ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಬೆಳೆಯುತಿದೆ ಮನಸಿನೊಳಗೆ ।
ಬಾಬಾ ಏನೂ ಹೇಳರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ । ಮುಗ್ಧತೆ ಉಳಿಯಿತು ಹಾಗೆಯೇ ॥ 94

ಸಂತರು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನುಡಿದದ್ದು । ಸತ್ಯವೇ ಆಗಿರುವದು ಆ ಮಾತು ।
ಪಿತಳೆಯವರ ಮನಕೆ ತಿಳಿಯಿತು । ಅದರಿಂದ ವಿಚಾರಪರವಶವಾದರು ॥ 95

ಆದರೂ ಅವರು ತಿರುಗಿ ಮುಂಬೈಗೆ । ಹೋದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ।
ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳಿದ್ದಳು ಮನೆಯೊಳಗೆ । ಅವಳು ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯ ಪರಿಹರಿಸಿದಳು ॥ 96

ಆ ವೃದ್ಧೆ ಪಿತಳೆಯ ತಾಯಿಯಿದ್ದಳು । ಸಹಜ ಶಿರಡಿಯ ವೃತ್ತಾಂತ ಕೇಳಿದಳು ।
ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸುದ್ದಿ ಬರಲು । ಸಂಬಂಧ ಸುದ್ದಿಗೆ ಹೊಂದದಾಯಿತು ॥97

ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ನೆನಪಾಗಲು । ತಾಯಿ ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು ।
ಈಗ ನನಗೆಲ್ಲ ನೆನಪಾಯಿತೆಂದಳು । ಬಾಬಾ ನಿಜವನ್ನೇ ನುಡಿದಿಹರು ॥ 98

ಈಗ ನೀ ನಿನ್ನ ಮಗನ ಕರೆದೊಯ್ದು । ಶಿರಡಿಯಲಿ ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಿದೆ ।
ಹಾಗೆಯೇ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯೂ ಹಿಂದೆ । ನಿನ್ನ ಅಕ್ಕಲಕೋಟೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಿದ್ದರು ॥ 99

ಅಲ್ಲಿಯ ಮಹಾರಾಜರು ಸಿದ್ಧ । ಪರೋಪಕಾರಿಗಳವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ।
ಅಂತರ್ಜ್ಞಾನಿಯೋಗಿಗಳು ಮಹಾಪ್ರಸಿದ್ಧ । ನಿನ್ನ ತಂದೆಯೂ ಶುದ್ಧಾಚರಣಿಗಳು ॥ 100

ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಪಿತನಿಂದ । ಯೋಗಿರಾಜನೂ ಪ್ರಸನ್ನನಾದ ।
ಇವುಗಳ ಪೂಜೆ ಮಾಡೆಂದು ಹೇಳಿದ । ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳನಿತ್ತು ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ॥ 101

ಇವು ಹಿಂದಿನ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳು । ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಾಗ ನಿನಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ।
ಇದರ ಪೂಜಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಲು । ಹೇಳಿ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ॥ 102

ನಿಮ್ಮ ದೇವರ ಪೂಜೆಯ ಸ್ಥಳದೊಳು । ಇದ್ದವೆರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳು ।
ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಅತಿ ನಿಷ್ಠೆಯೊಳು । ನಿತ್ಯವೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 103

ಅವರ ನಿಷ್ಠೆ ನನಗೊಬ್ಬಳಿಗೇ ಗೊತ್ತು । ನಡೆಯುತಿದ್ದರು ಬಹಳ ನಿಷ್ಠೆ ಇಟ್ಟು ।
ಅವರ ನಂತರ ಈ ಪೂಜೆಯ ವಸ್ತು । ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯಾಯಿತು ॥ 104

ದೇವರ ಮೇಲಿನ ನಿಷ್ಠೆ ಹಾರಿತು । ಪೂಜೆಯೆಂದರೆ ನಾಚಿಕೆ ಬರತೊಡಗಿತು ।
ಪೂಜೆಗೊಬ್ಬನ ನೇಮಿಸಲಾಯಿತು । ಆರೂಪಾಯಿಗಳ ಚಿಂತೆ ಯಾರಿಗೆ ॥ 105

ಹೀಗೆಷ್ಟೋ ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು । ಆ ರೂಪಾಯಿಗಳಲಿ ಆಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದಾಯಿತು ।
ಅವುಗಳ ನೆನಪೂ ಇಲ್ಲದಾಯಿತು । ಆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕಳೆದುಹೋದವು ॥ 106

ನಿಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವು ದೊಡ್ಡದಿರಲು । ಸಾಯಿ ರೂಪದಿಂದ ಮಹಾರಾಜರೇ ಸಿಗಲು ।
ವಿಸ್ಮರಣೆಯ ತೆರೆಗಳ ಸರಿಸಲು । ಮತ್ತು ಸಂಕಟ ನಿವಾರಿಸಲು ॥ 107

ಅದಕಾಗಿ ಇನ್ನು ಮುಂದು । ತರ್ಕಕುತರ್ಕಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು ।
ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರತ್ತ ನೋಡು । ಅಡ್ಡ ವ್ಯವಹಾರ ಬೇಡಿನ್ನು ॥ 108

ಮಾಡುತ್ತಿರು ಈ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪೂಜನ । ಸಂತ ಪ್ರಸಾದವ ತಿಳಿದು ಭೂಷಣ ।
ಸಮರ್ಥ ಸಾಯಿಯವರು ಇತ್ತು ಗುರುತನ । ಭಕ್ತಿಯ ಪುನರುಜ್ಜೀವನವ ॥ 109

ತಾಯಿಯಿಂದ ಈ ಕತೆಯ ಕೇಳಿ । ಪಿತಳೆ ಪರಮಾನಂದವ ತಾಳಿ ।
ಸಾಯಿಯ ವ್ಯಾಪಕತೆ ಮನದಟ್ಟಾಗುತಲಿ । ದರ್ಶನದ ಸಾರ್ಥಕತೆಯಾಯಿತೆಂದು ॥ 110

ಮಾತೆಯ ಆ ಶಬ್ದಾಮೃತವನುಂಡು । ನಶಿಸಿದ ಭಾವನೆಗಳು ಜಾಗೃತಗೊಂಡು ।
ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಪಡೆದು । ಮುಂಬರುವ ಹಿತವನು ಕಂಡರು ॥ 111

ಇರಲಿ ಆದದ್ದು ಆಗಿ ಹೋಯಿತು । ಸಂತರು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಇತ್ತು ।
ಅವರ ಉಪಕಾರವನು ಅರಿತು । ನಿಜಕಾರ್ಯದಲಿ ತೊಡಗಿದರು ॥ 112

ಹೀಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಚೀತಿಯ ಕಥೆಯನು । ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿ ಚಿತ್ತಗೊಟ್ಟದನು ।
ಭಕ್ತರ ಉಚ್ಛೃಂಕಲ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನು । ಬಾಬಾ ಹೇಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ॥ 113

ಗೋಪಾಳ ನಾರಾಯಣ ಎಂಬವ । ಉಪನಾಮ ಆಂಬಡೇಕರ ಆಗಿರುವ ।
ಬಾಬಾರ ಭಕ್ತನವ ಪುಣೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವವ । ಅವರ ಕಥೆಯನು ಕೇಳಿರಿ ॥ 114

ಇಂಗ್ಲೀಷರ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ । ನೌಕರಿ ಇತ್ತು ಅಬಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ।
ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ । ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ ॥ 115

ದೈವ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಹೀನಗತಿ । ಸದಾಕಾಲವೂ ಇರದು ಒಂದೇ ರೀತಿ ।
ಗೃಹದಶೆಯದು ಒಂದು ಸರತಿ । ಭೋಗಿಸದೇ ಬಿಡುಗಡೆಯೇ ಇಲ್ಲ ॥ 116

ಮೊದಲಿದ್ದರು ಠಾಣೆ ಜಿಲ್ಹೆಯಲ್ಲಿ । ಆ ಮೇಲೆ ಹೋದರು ಜವ್ಹಾರ ಎಂಬಲ್ಲಿ ।
ಹಿಂದೆ ಅಮಲದಾರರಿದ್ದಲ್ಲಿ । ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾದರು ॥ 117

ನೌಕರಿಯು ಶಾವಿಎಲೆಯ ಮೇಲಿನ ನೀರಿನಂತೆ । ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗುವದೇ ಅದು ಮತ್ತೆ ।
ಮಾಡಿದರೂ ಪ್ರಯತ್ನದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ । ಮತ್ತೆ ಕೆಲಸ ದೊರಕಿಸಲು ॥ 118

ಆದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಯಶ ದೊರಕದು । ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗೇ ಉಳಿಯುವದೆಂದು ।
ಬೆಟ್ಟವೇ ಆಯಿತು ಕಷ್ಟದ್ದು । ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲಿ ಹತಾಶರಾದರು ॥ 119

ವರುಷ ವರುಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತ ಇಳಿಯುತ್ತ । ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಹೋಯಿತು ಕೆಡುತ್ತ ।
ಆಪತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಆಪತ್ತಿಯು ಬರುತ್ತ । ಗೃಹಸ್ಥಿತಿ ದುಃಸಹವಾಯಿತು ॥ 120

ಹೀಗೆ ಏಳು ವರುಷಗಳುರುಳಿದವು । ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗುತಿದ್ದರು ಪ್ರತಿ ವರುಷವೂ ।
ಹಗಲಿರುಳು ನಮಸ್ಕಾರಗಳಾದವು । ಬಾಬಾರ ಎದುರು ಕಷ್ಟ ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುವರು ॥ 121

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಹದಿನಾರರೊಳಗೆ । ಅತ್ಯಂತ ಬೇಸತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ।
ಮನಸು ಮಾಡಿದರು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ । ಶಿರಡಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ॥ 122

ಕುಟುಂಬದೊಡಗೂಡಿ ಈ ಸಮಯದೊಳು । ಶಿರಡಿಯಲುಳಿದರು ಎರಡು ತಿಂಗಳು ।
ಏನು ನಡೆಯಿತು ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯೊಳು । ಆ ವಾರ್ತೆಯನು ಕೇಳಿರೀಗ ॥ 123

ದೀಕ್ಷಿತರ ವಾಡೆಯ ಎದುರಿಗೆ । ಒಂದು ಚಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ್ಯೆ ।
ಆಂಬಡೇಕರನ ಮನಸಿನೊಳಗೆ । ವಿಚಾರ ತರಂಗವೆದ್ದಿತು ॥ 124

ಅವರು ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಬೇಸತ್ತು । ವೃತ್ತಿ ಅತ್ಯಂತ ಉದಾಸವಾಯಿತು ।
ಬೇಡಿನ್ನು ಈ ಕಷ್ಟ ಸಾಕಾಯಿತು । ಎಂದು ಜೀವದ ಹಂಗು ತೊರೆದರು ॥ 125

ಹೀಗೆ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು । ಜೀವವನ್ನೇ ತೊರೆಯಲೆಂದು ।
ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಲೆಂದು । ಆಂಬಡೇಕರರು ಸಿದ್ಧರಾದರು ॥ 126

ಯಾರೂ ಹತ್ತಿರವಿಲ್ಲದಂಥ । ನಿವಾಂತ ಸಮಯವ ಸಾಧಿಸುತ ।
ಮನದಿಚ್ಛೆ ಪೂರೈಸುವೆನೆನುತ । ದುಃಖದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಲು ॥ 127

ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯು ಮಹಾಪಾಪವೆಂದು । ತಿಳಿದೂ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಹಿಡಿದು ।
ಬಾಬಾ ಸಾಯಿಯೇ ಸೂತ್ರಧಾರನಿದ್ದು । ಈ ಅವಿಚಾರದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಿದರು ॥ 128

ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ದೂರದಲ್ಲಿ । ಒಬ್ಬ ಹೋಟೆಲಿನವನ ಮನೆ ಇದ್ದಿತಲ್ಲಿ ।
ಅವನೂ ಇರುತಿದ್ದ ಬಾಬಾರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ । ಅವನಿಗೂ ಆಧಾರ ಬಾಬಾರದೆ ॥ 129

ಸಗುಣ ರೂಪದಲಿ ಹೊಸ್ತಿಲ ಮೇಲೆ ನಿಂತು । ಆಂಬಡೇಕರರಿಗೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೇಳಿದ್ದು ।
ಅಕ್ಕಲಕೋಟೆ ಮಹಾರಾಜರ ಪೋಥಿ ಇದು । ಇದನೆಂದಾದರೂ ಓದಿದ್ದೀರಾ ॥ 130

ನೋಡುವಾ ತನ್ನಿ ಎನ್ನುತ । ಆಂಬಡೇಕರ ಅದನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ ।
ಅದರ ಪುಟಗಳ ತಿರುವುತ । ನಡುವೆಯೇ ಓದಲಾರಂಭಿಸಿದರು ॥ 131

ಕರ್ಮಧರ್ಮ ಸಂಯೋಗವೆಂತು । ಆ ವಿಷಯವೇ ಓದುವದರಲಿ ಬಂತು ।
ಓದುತ್ತ ಅಂತರಂಗದಲಿ ಹೊಕ್ಕಿತು । ಅರ್ಥ ಬಿಂಬಿಸಿತು ಮನದಲಿ ॥ 132

ಸಹಜದಲಿ ಬಂದ ಕಥೆಯನು । ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಹೇಳುವೆ ನಿಮಗದನು ।
ತಾತ್ಪರ್ಯ ತಿಳಿಸಲು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿದನ್ನು । ಹೇಳುವೆನು ಗ್ರಂಥ ವಿಸ್ತಾರ ಭಯದಿ ॥ 133

ಅಕ್ಕಲ ಕೋಟದಲ್ಲಿ ಸಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠರು । ಮಹಾರಾಜರಿರಲು ಅಂತರ್ನಿಷ್ಠರು ।
ವ್ಯಾಧಿಪೀಡಿತ ಭಕ್ತರೊಬ್ಬರು । ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಬಡುತಿದ್ದರು ॥ 134

ವ್ಯಾಧಿ ಮುಕ್ತನಾದೇನೆಂದು । ಬಹಳ ದಿನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತಿದ್ದು ।
ಸಹಿಸಲಾಗದಂಥ ಕಷ್ಟವದು । ಅತಿ ಉದ್ವಿಗ್ನನಾದನು ॥ 135

ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ । ರಾತ್ರಿಯ ಶಾಂತ ಸಮಯ ನೋಡಿ ।
ಅಲ್ಲಿಯ ಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ । ಒಳಗೆ ಜಿಗಿದು ಬಿಟ್ಟನು ॥ 136

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ಬಂದು । ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದವನ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದು ।
'ಭೋಗಿಸತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಭೋಗಿಸಿ ತೀರಿಸುವದು' । ಎಂದು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದರು ॥ 137

ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಕರ್ಮವಿದ್ದಂತೆ । ವ್ಯಾಧಿ ಕುಷ್ಠ ಕ್ಲೇಶ ಬರುತ್ತೆ ।
ಆಭೋಗ ಪೂರ್ಣಭೋಗಿಸದಿರುತೆ । ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯಿಂದೇನಾಗುವದು ॥ 138

ಈ ಭೋಗವು ಪೂರ್ಣವಾಗದಿರಲು । ಮರುಜನ್ಮವ ಬೇಕು ಪಡೆಯಲು ।
ಅದಕೇ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಸಹಿಸಿಕೊಳು । ಆತ್ಮಘಾತಕನಾದಗದಿರು ॥ 139

ಈ ಸಮಯೋಚಿತ ಕಥೆಯನೋದಿ । ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು ಅಂಬಡೇಕರರು ಮನದಿ ।
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮೆತ್ತಗಾದರು ಸಹಜದಿ । ಬಾಬಾರ ವ್ಯಾಪಕತೆಯ ಕಂಡು ॥ 140

ಅಂಬಡೇಕರರು ಮನದಿ ತಿಳಿದು । ಪೂರ್ವ ಅದೃಷ್ಟ ಭೋಗಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ।
ಯೋಗ್ಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಸೂಚನೆ ಇತ್ತಿದ್ದು । ನಾ ಮಾಡಿದ ಯೋಚನೆ ಸರಿಯಲ್ಲ ॥ 141

ಆಕಾಶವಾಣಿಯಂತೆ ಈ ಮಾತು । ಅದರಂತಯೇ ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಯಿತು ।
ಸಾಯಿ ಚರಣದಿ ಮನ ತೊಡಗಿತು । ಅಘಟಿತ ಘಟನೆ ಸಾಯಿಯದು ॥ 142

ಸಾಯಿಯ ಗುರುತು ಮಾಡಿದ ಸಗುಣ ಮುಖದಿಂದ । ಅಕಲ್ಪಿತವಾಗಿ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ನೆವದಿಂದ ।
ಒಂದಿಷ್ಟು ವಿಲಂಬವಾಗಿದ್ದರೂ ಆದರಿಂದ । ಜನ್ಮವೇ ಮಣ್ಣುಗೂಡುತಿತ್ತು ॥ 143

ನಿಜಜೀವಕೆರವಾಗುತಿದ್ದೆ । ದುರ್ಧರ ಕುಟುಂಬಘಾತವ ಮಾಡುತಿದ್ದೆ ।
ಸ್ತ್ರೀ ಮೇಲೆ ಅನರ್ಥ ತರುತಿದ್ದೆ । ಸ್ವಾರ್ಥ ಪರಮಾರ್ಥಗಳೆರಡನೂ ಕಳೆದುಕೊಕಳ್ಳುತಿದ್ದೆ ॥ 144

ಪುಸ್ತಕದ ನಿಮಿತ್ತ ತೋರಿಸಿ । ಬಾಬಾ ಸಗುಣವ ಪ್ರವೃತ್ತಗೊಳಿಸಿ ।
ಚಿತ್ತವ ಪರಾವೃತ್ತಗೊಳಿಸಿ । ಆತ್ಮಾಘಾತ ತಪ್ಪಿಸಿದರು ॥ 145

ನಡೆಯದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾರ ಹೀಗೆ । ವ್ಯರ್ಥಜೀವಕ್ಕೆರವಾಗುತಿದ್ದೆನಾಗೆ ।
ಆದರೆ ಸಾಯಿಯಂಥ ತಾರಕನಿರುವಾಗ್ಯೆ । ಕೊಲುವವನು ಏನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ॥ 146

ಅಕ್ಕಲಕೋಟ ಸ್ವಾಮಿಯ ಭಕ್ತನಿದ್ದ । ಈ ಭಕ್ತನ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದ ।
ಅದನೇ ಮುಂದೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬುದ । ಪ್ರಚೀತಿಗೆ ತಂದು ತೋರಿದರು ॥ 147

ಮುಂದೆ ಅವನದೆಲ್ಲ ಒಳಿತಾಯಿತು । ಕಷ್ಟದ ಕಾಲ ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು ।
ಜ್ಯೋತಿರ್ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಟ್ಟು । ಫಲವೂ ದೊರೆಯಿತು ಅದರದು ॥ 148

ಸಾಯಿ ಕೃಪಾ ಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆದು । ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನಗಳ ಕಂಡು ।
ಜ್ಯೋತಿರ್ವಿದ್ಯೆಯಲಿ ಪ್ರವೀಣನಾಗಿದ್ದು । ಹಿಂದಿನ ದೈನ್ಯತೆ ದೂರವಾಯಿತು ॥ 149

ಗುರುಪದದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಬೆಳೆಯಿತು । ಸುಖಕುಶಲ ಕ್ಷೇಮವಾಯಿತು ।
ಗೃಹಸೌಖ್ಯ ಆರಾಮ ದೊರೆಯಿತು । ಪರಮಾನಂದ ತಳೆದರು ॥ 150

ಅಗಣಿತ ಚಮತ್ಕಾರ ಇಂಥದು । ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಹಿರಿದು ।
ಹೇಳುತ್ತ ಹೋದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ ಬೆಳೆಯುವದು । ಆದಕಾಗಿ ಸಾರರೂಪವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆನು ॥ 151

ಹೇಮಾಡ ಸಾಯಿ ಚರಣದಿ ಶರಣ । ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ಸವಿಕಥನ ।
ವಿಷ್ಣು ಸಹಸ್ರನಾಮದಾನ । ಶ್ಯಾಮನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು ॥ 152

ಶಾಮನು ಬೇಡ ಬೇಡ ಎಂದರೂ । ಅನಿವಾರ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಬಾಬಾ ಅವರು ।
ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಸಹಸ್ರನಾಮವನಿತ್ತರು । ಅದರ ಸುಂದರ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವ ವರ್ಣಿಸಿ ॥ 153

ಸಾದರ ಚಿತ್ತದಿ ಆ ಕಥೆ ಕೇಳಿರೀಗ । ಅನುಗ್ರಹದ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ।
ಶಿಷ್ಯನು ಇಷ್ಟಪಡದಿದ್ದಾಗ । ಬಾಬಾ ಅದ ನೀಡುವದು ಕಾಣುವಿರಿ ॥ 154

ಅಲೌಕಿಕ ರೀತಿ ಅನುಗ್ರಹದ್ದು । ಸದ್ಗುರು ಗೃಹದಲಿ ಹೇಗಿರುವದು ।
ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ಕಂಡು ಬರುವದು । ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಆದರದಿ ಆಲಿಸಿರಿ ॥ 155

ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೂ ಕಲ್ಯಾಣಕರವಾದವ । ಸಾಯಿಗುಣನಿಧಾನನಿವ ।
ಸಭಾಗ್ಯ ಪೂರ್ಣಕೀರ್ತನನವ । ಪರಮ ಪಾವನ ಚರಿತ್ರೆ ಅವನದು ॥ 156

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಅಪಸ್ಮಾರಾತ್ಮಹತ್ಯಾ ನಿವಾರಣಂ ತಥಾ ನಿಜಗುರುಪದ ಸ್ಥಿರೀಕರಣಂ ನಾಮ ಷಡ್ತ್ರಿಂಶತಿತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥